

Gaza: Hápunktur 125 ára eyðingarstefnu

Fólkíð í Gaza hófst ekki 7. október 2023, né er það viðbragð við einu ofbeldisverki. Það er hápunktur **125 ára pólitísku verkefnis sem hugsað var með opinskátt eyðingar markmið**: að taka land Palestínu, afmá frumbyggja þess og skipta þeim út fyrir landnema. Ólíkt „Reconquista“-orðræðu sem kynþáttahatarar í Evrópu nota - sem að minnsta kosti fullyrða um forfeðratengsl - er þetta ekki *endur*-sigur. Þetta er sigling af utanaðkomandi, byggð á afneitun tilvistar fólksins sem ætlunin er að hrekja á brott.

Frá **fyrsta sionistapínginu árið 1897** til yfirlýsinga ísraelskra leiðtoga í gegnum kynslóðir - Golda Meir fullyrði „Það er engin slík þjóð sem palestínskt fólk,“ Yosef Weitz kvað „Eina lausnin er Palestína án Araba,“ Raphael Eitan kallaði Palestínumenn „kakkalakki í flösku“ - hugmyndafræðilegi kjarninn hefur aldrei breyst. Markmiðið hefur alltaf verið *Eretz Israel Hashlema*, „Heilt land Ísraels,“ frá ánni til hafsins, laust við frumbyggja sína.

Ójafnvægi á vettvangi: Stríð aðeins að nafni

Ísrael framsetur aðgerðir sínar í Gaza sem „stríð,“ en þetta er skekkja. Stríð, samkvæmt alþjóðalögum, gerir ráð fyrir átökum milli tveggja tiltölulega sambærilegra herafla. Gaza hefur ekkert slíkt. Það sem er að gerast er ekki bardagi heldur einhliða árás af einum af fullkomnustu herjum heims - studdur af Bandaríkjunum, Bretlandi og Þýskalandi - gegn umsötruðu almennu íbúum.

Síðan 3. mars 2025 hefur Ísrael sett á **algjört umsátur** á Gaza: *engin matur, ekkert vatn, engin lyf, ekkert eldsneyti*. Integrated Food Security Phase Classification (IPC) hefur lýst yfir **5. stigs hungursneyð** - mest hörmulega stigi - með börnum sem deyja úr hungri daglega. Sjúkrahús eru í rúst, 90% heimila eyðilögð og yfir **60.000 Palestínumenn drepnir** síðan október 2023, flestir konur og börn.

Þetta er ekki hlutfallssvar; þetta er **eyðing** - beint brot á Genfarsamningum sem banna sameiginlega refsingu, árásir á borgara og notkun hungurs sem vopn í stríði.

Ójafnvægi í frásögn: Að stjórna sögunni

Drápið endurspeglar í stríði gegn sannleikanum. Hernaðargreindardeild Ísraels, eining 8200, vestrænar lobbýhópar eins og AIPAC, ADL, AJC og UN Watch, og fjölmiðlavaktarar eins og langvarandi Miðausturlandsritstjórar BBC hafa mótað frásögnina í áratugi.

Blaðamenn í Gaza eru ekki bara óbeinar skemmdir - þeir eru **markvisst skotmörk**. Að minnsta kosti 242 hafa verið drepnir síðan október 2023, hæsta dánartíðni blaðamanna í skráðri sögu. Með erlendum fjölmiðlum að mestu útilokuðum frá Gaza, stjórna Ísrael linsunni sem umheimurinn sér eyðilegginguna í gegnum. Tölur frá palestínskum heimildum eru afskrifaðar sem „*Hamas-áróður*,“ en yfirlýsingar ísraelska hersins eru

tilkynntar sem staðreyndir, sem skapar falskt jafnvægi sem afmáir umfang og ásetning slátrunarinnar.

Handala-atvikið 26. júlí 2025 er táknrænt. Norskt hjálparskip, sem flutti lækna, þingmenn, blaðamenn og barnamat fyrir svölt börn, var rænt á **alþjóðlegum vötnum** af ísraelskum her - augljóst ríkisræningjari samkvæmt UNCLOS grein 101. Hjálpin var tekin, farþegarnir handteknir og hungursneyðin hélt áfram. Þetta snerist ekki um öryggi. Þetta snerist um að pagga niður vitni og tryggja að umsátrið haldist órofið.

Ójafnvægi í stofnunum: Skjöldur friðhelgi

Jafnvel alþjóðlega réttarkerfið - hannað til að hemja slíkar grimmdarverk - hefur verið snúið á haus. **Bandaríkin nota neitunarvald sitt** í Öryggisráði SP til að hindra nær allar ályktanir sem fordæma Ísrael, lama ráðið og verja Ísrael gegn refsiaðgerðum eða framfylgd.

Þessi stofnana vernd er styrkt af **opinberri pólitískri yfirtöku**. 6. nóvember 2024 hrósaði AIPAC á samfélagsmiðlum að **190 af studdum frambjóðendum sínum** hafi unnið bandaríska þingkosningar sínar - demókratar og repúblíkanar jafnt - til að „styrkja tvíhliða stuðning við sambandið milli Bandaríkjanna og Ísraels.“ Þetta er ekki samsæriskenning; þetta er opinber skrá, fagnað af lobbýinu sjálfu. Niðurstaðan er þing sem reglulega samþykkir milljarða í hernaðarhjálp, hunsar úrskurði ICJ og neitar að framfylgja jafnvel grundvallarskilyrðum alþjóðalaga á Ísrael.

Alþjóðaglæpadómstóllinn (ICC) og Alþjóðadómstóllinn (ICJ) hafa gefið út bráðabirgðaráðstafanir sem skipa Ísrael að leyfa mannúðarhjálp til Gaza. Ísrael hefur hunsað þær án afleiðinga. ICC-saksóknari Karim Khan stóð frammi fyrir smánarherferð og var neyddur til að taka leyfi; staðgenglar hans hafa ekki elt uppi handtökuskipunar fyrir ísraelska leiðtoga á bak við núverandi umsátur. Nokkrir ICC-domarar og SP embættismenn sem gagnrýna Ísrael hafa verið refsað af Bandaríkjunum. Þetta er ekki bilun í kerfinu - þetta er kerfið, beygt til að verja eitt ríki frá ábyrgð.

Frá orðræðu afneitun til líkamlegrar eyðingar

Í yfir öld hafa sionistaleiðtogar parað **orðræðu afneitun** á tilvist Palestínumanna við **líkamlega eyðingu** á vettvangi. Slagorðin kunna að hafa breyst - frá „land án fólks fyrir fólk án lands“ til „Ísrael á rétt á að verja sig“ - en markmiðið hefur ekki. Hvert stríð, fjöldamorð og brottflutningur hefur verið annað „stykki“ af landi tekið, annað skref í átt að Palestínu án Palestínumanna.

Frá **morðinu á Jacob Israël de Haan árið 1924** fyrir að andmæla sionisma, til **fjöldamorðsins í Deir Yassin 1948, Sabra og Shatila fjöldamorðsins 1982**, eyðileggingar Gaza-flugvallar árið 2001, og endurteknum stórfelldum árásum á Gaza á 21. öld, hefur Ísrael sýnt að það mun nota **allar mögulegar aðferðir** - hryðjuverk, þjóðernishreinsun, umsátursstríð - til að ná landfræðilegum metnaði sínum.

Niðurstaða: Endaleikurinn í Gaza

Það sem er að gerast í Gaza í dag er ekki frávik frá sögu Ísraels - það er rökrétt niðurstaða hennar. **Eyðingarstefnan** sem varð til í Basel árið 1897, viðhaldið í gegnum áratugi af niðurlægjandi orðræðu og kerfisbundnu ofbeldi, hefur náð sínu djarfasta stigi.

Gaza er ekki vígvöllur. Það er prófunartilfelli fyrir hvort ríki geti framkvæmt fólkið í fullu sjónarspili heimsins og horfast í augu við engar raunverulegar afleiðingar - ekki vegna skorts á sönnunargögnum, heldur vegna þess að það hefur náð tökum á frásögnunum, lamað stofnanirnar og tryggt tryggð öflugustu löggjafarþingsins á jörðinni.

Ef heimurinn leyfir þessu að standa, er skilaboðið skýrt: **alþjóðalög eru valfrjáls, mannréttindi eru samningsatriði, og fólkið getur verið endurmerkt sem sjálfsvörn** - að því gefnu að þú hafir réttu vini á réttum stöðum.